

La petxina

M. ANTÒNIA SALVÀ

L'amor i son record que de la gent
i del lloc i del temps em feien lliure
màgicament poblaren el meu viure
amb belles lluïssors d'or i d'argent.
Un cap-al-tard vingué desfent miratges
jo els doní comiat –tot passa i mor–
i fiu engrunes mig a contracor
una petxina de llunyanes platges.

SALVÀ, M. Antònia (1996): *Antologia poètica*. Barcelona: La Magrana.